

høj Grad interesseret i særlig Grad Købstæderne, og det er derfor ganske naturligt, at man, naar denne Sag nu ligger for, gør sig bekendt med, hvad der overhovedet forhen er forhandlet, talt og skrevet om denne Sag. Det har jeg gjort, og det har det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) jo ogsaa gjort. Naar man saa træffer paa et Købstadsmøde, hvor man særlig har forhandlet om denne Sag, og ganske særlig om det Punkt, der er blevet et af Hovedpunkterne: Reglerne, hvorefter Ligningen lægges, saa læser man naturligvis om dette Møde med Interesse, og naturligvis læser man med ganske særlig Interesse det indledende Foredrag, der holdes af et Medlem af Købstadforeningens Bestyrelse, og saaledes maa anses for at udtrykke Foreningens Mening om den Ting. Om det har været i det ærede Medlems yngre Aar eller ej, har jeg ikke undersøgt; jeg har ikke undersøgt, hvor gammel det ærede Medlem den Gang var. Det har i hvert Tilfælde været i de Aar, da det ærede Medlem spillede en ledende Rolle inden for Købstadforeningen. Spørgsmaalet om Statstilskuddet til Kommunerne skal jeg ikke nærmere gaa ind paa. Jeg har over for det ærede Medlem omtalt, at Forslag om Statstilskud er fremkommet saavel fra den tidligere Regering som fra Flertallet i dette høje Ting, det daværende Flertal. I hvilken Grad det ærede Medlem saa har været frivillig eller tvungen Forslagsstiller, det kender jeg ikke, og det har jo for saa vidt heller ikke Interesse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

P. G. C. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, man har besluttet at nedsætte om Skattelovene.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Afløsning af Tienden.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

P. G. C. Jensen: Dersom ærede Medlemmer have gjort sig den Ulejlighed at gennemlæse en Beretning — det var nok en saadan, ikke nogen Betænkning — som blev afgiven af dette Tings Udvalg den 17. Maj i Aar, ville de være orienterede med Hensyn til det Standpunkt, paa hvilket denne Sag staar, og de ville da have været opmærksomme paa, at der fra alle Sider i denne Sal var Ønsker om at fremme dette Lovforslag og at føre det igennem. Der var heller ikke nogen, der havde noget imod, at Staten ydede sin Bistand, baade sin administrative, vægtige Bistand, og i nogen Grad sin pekuniære Bistand ved at give Afkald paa Skatter og saadan noget. Men i øvrigt var der en ret betydelig Forskel paa de Vilkaar, som man vilde tilbyde, at Staten kunde gaa ind paa. Jeg for mit Vedkommende og nogle Medlemmer, som fulgte mig, anviste en Vej, ad hvilken en tvungen Tiendeafløsning over hele Linien kunde finde Sted uden nogen nævneværdig Udgift for Statskassen, blot derved, at det Beløb, som Tiendeyderne skulde give i Afløsningssum, ikke skulde være 18 Gange et Aars Tiende, men 20 Gange et Aars Tiende, og tillige derved, at Ejerne af Tienden ikke skulde have 25, men 23 Gange et Aars Tiende. Det var et Forslag, der efter de Beregninger, som ogsaa ere gjorte i denne Beretning, vilde føre til, at Tienden kunde afløses over hele Linien, uden at det kostede Statskassen noget. Hvorledes kunde det da gaa til? Jo, det kunde lade sig gøre derved, at vi tillige havde foreslaaet, at Tiende-Banken, der i dette Lovforslag foreslaas som et rent Omsvøbsdepartement og en kostbar Foranstaltning, skulde bortfalde, og at man skulde lade Statskassen direkte blive Ejer af de Afløsningssummer, som Tiendeyderne skulde give. Saa skulde Staten stille paa Benene den fornødne